



به نام خداوند جان و خرد
کز این برتر اندیشه بر نگذرد

۲

خداوند نام و خداوند جای
خداوند روزی ده رهنمای

۳

خداوند کیوان و گردان سپهر
فروزنده ماه و ناهید و مهر

۴

ز نام و نشان و گمان برتر است
نگارنده برشده پیکر است

۵

به بینندگان آفریننده را
نبینی مرنجان دو بیننده را

۶

نیابد بدو نیز اندیشه راه
که او برتر از نام و از جایگاه

۷

سخن هر چه زین گوهران بگذرد
نیابد بدو راه جان و خرد

۸

خرد گر سخن برگزیند همی
همان را گزیند که بیند همی



ستودن نداند کس او را چو هست
میان بندگی را ببايذت بست

خرد را و جان را همی سنجد اوی
در اندیشه سخته کی گنجد اوی؟

بدین آلت رای و جان و زبان
ستود آفریننده را کی توان؟

به هستیش باید که خستو شوی
ز گفتار بیکار یکسو شوی